

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromejaus ir
Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

Mielieji,

Šiųmetė žiema tokia pat permaininga kaip ir dažno iš mūsų nuotaika. Čia šilta, čia šalta, čia balta, čia juoda, čia litas, čia euras... Atrodo, kad vienintelis nekintamas ir amžinas dalykas ir lieka pats Dievas, Jo meilė mums ir Jo gailėstingumas. Neužmirškime to: jeigu norime turėti tvirtą pagrindą po kojomis šiame nuolat kintančiame gyvenime ir aplinkoje, vienintelis toks pagrindas ir gali būti tik Dievas. Laikykimės Jo, tikėkime Juo, pasitikėkime žmogumi tapusiu Dievu – Jėzumi Kristumi. Ir tuomet galėsime visus pasikeitimus bei permainas išverti ir įveikti, o taip pat juose atpažinti mus gydančią ir keičiančią mylinčio Dievo artumą.

Nepaprastai gražiai praleidome kalėdines ir naujametines šventes. Į pasiruošimą joms ir jų šventimą įsitraukė nemažas būrys žmonių. Ypač džiaugiuosi tais, kuriems toks įsitraukimas buvo pirmasis, kada jie ne tik atėjo ir pasigrožėjo, bet ir patys kažkuo prisidėjo, kad ir jiems, ir visiems kitiems būtų gražu. Ne vieną tikriausiai nustebino bazilikos „Betliejus“: ir kokioje jis vietoje, ir kokie personažai jame dalyvavo. Ne mažiau įspūdingas šių metų „Betliejus“ ir Vadaktėlių bažnyčioje, kur Kęstutis Lapiniauskas kartu su parapijos vaikais ir jaunimu statė, puošė, dėliojo naujas prakartėles figūrėles. Juk taip svarbu melstis kartu, būti kartu, kažką daryti kartu. Taip vienas kitą geriau pažįstame, labiau suprantame, nuoširdžiau vertiname. Upytės parapijos tikintieji nustebino ne tik parapiją, bet ir Panevėžio rajono bendruomenės savo gražia iniciatyva naujai suremontuotoje parapijos salėje surengti seminarą „Pasipuoškime Kalėdoms“. Jų pagamintos kalėdinės eglutės papuošė ne tik bažnyčios altorių, dalyvių namus, bet ir Panevėžio rajono Vietos Veiklos Grupės patalpas ir laimėjo jų įsteigtą specialų prizą – stalinį laikrodį. Tai ir yra bendruomenė – judėti, krutėti, planuoti, daryti, padėti, suprasti, melstis ir kuo dažniau būti kartu.

Naujuose metuose Krekenavoje pakito pamaldų laikas, o taipogi žmonės jau atranda mūsų turimas atnaujintų parapijos namų „Tvirtelio“ patalpas ir jose esančias sales. Kaip tinkamai ir kokia tvarka jomis naudosis, dar kurį laiką užtruks sudėlioti, nes dar neturime visos įrangos, įskaitant virtuvę ir apšildymą. Tačiau tikiu ir vilioju, kad atsinaujinusios parapijos Pastoracinė ir Ekonominė tarybos ir joms priklausantys nariai padės man savo patarimais tinkamai organizuoti ir išpildyti sielovadinę ir ūkinę veiklą. Gražus naujų narių bendro darbo rezultatas – Naujųjų Metų sutikimas, kur tikrai netrūko ir geros nuotaikos, ir skanių vaišių, ir malonios bendrystės.

Šie metai popiežiaus Pranciškaus visoje Katalikų Bažnyčioje yra paskelbti Pašvęstojo gyvenimo metais. Esame kviečiami įsigilinti, suprasti ir vertinti Dievui pasišventusių vyrų ir moterų, priklausančių skirtingoms vienuolijoms, gyvenimo dovaną. Visose trijose parapijose per pastaruosius keletą metų esame matę ir matome vienuoles seses, kurios visai stengiasi pagelbėti mums būti Jėzaus Kristaus Bažnyčia ir Jo Bažnyčioje. Kaip ir kunigystė, vienuolinis gyvenimas pirmiausia yra pašaukimas – Dievo kvietimas taip ir tokiu būdu atsiliepiant įprasminti savo žemiškojo gyvenimo kelionę. Tačiau nedera pamiršti, kad tapus kunigais ir vienuolėmis, nenustojama būti žmonėmis, kurie ir pavargsta, ir pasimeta, ir nusideda, ir susierzina, ir susergera, ir pasijaučia vieniši ar nereikalingi. Šiuose metuose apgaubkime juos savo jautriu dėmesiu ir malda. Išmokime džiaugtis ir dėkoti už jų pasišventimą ir tarnystę. Padėkime tiems, kuriuos Dievas kviečia, atsiliepti savo padaršnimu ir malda, nors dažnai atrodo, kad toks kvietimas neatitinka šių dienų gyvenimo mados ir standartų.

Atsiliepti į Dievo kvietimą ir šaukimą, nebūtinai būti kunigu ar vienuole, bet kiekvienam per Krikštą tapti ir būti Dievo vaiku niekada ir niekam nevėlu. Todėl parapijose stengiamės, kad įvairios maldos grupės, suėjimai ir susibūrimai atspindėtų ir atlieptų į skirtingų žmonių poreikius ir jų interesus. Ar pastebėjote, kad yra galimybė patarnauti prie altoriaus, pagelbėti aukų rinkime ar vėliavų nešime, dalyvauti adoracijose, giedoti bažnytniame chore, padėti talkose tvarkant bažnyčias ir jų aplinką, prisidėti renginių organizavime, piligrimų priėmime, vaišių ruošime, dalyvauti Švento Rašto studijose, Marijos Legiono, Gyvojo Rožinio maldose ir veikloje, įsitraukti į parapijos vaikų ir jaunimo veiklą, susitikti senjorų klube, kurti ir rašyti parapijos laikraštelyje ir internetinėje svetainėje, rengti ir dalyvauti įvairiose parodose, šventėse, seminaruose, važiuoti į piligrimines keliones ir kitas įdomias vietas ar renginius? Reikia tik panorėti, išsijudinti ir ateiti. O to negali niekas kitas už mane ar už tave. Galime tik mes patys, jeigu norime.

Meldžiu ir linkiu, kad Krekenavos Stebuklingoji Dievo Motina – Malonių Versmė padėtų mums tapti sąmoningesne, gyva ir pasišventusia Dievo vaikų šeima.

Su Jumis maldoje ir tarnystėje,

Jūsų klebonas kun. Gediminas

Jiems suteikta galimybė veikti parapijos labui

Daiva Adamkevičienė, Pastoracinės tarybos sekretorė

Gruodį buvo atnaujintos parapijos tarybos. Pastoracinės tarybos nariai: Daiva Adamkevičienė (sekretorė), Liuda Valikonienė (sekretorės padėjėja), Vincas Šatas, Loreta Klimkevičienė, Ramutė Valikonienė, Virginija Šašienė, Akvelina Pogužinskienė, Algirdas Pogužinskas, Irena Striškienė, Laima Urnikienė. Parapijos Ekonominės tarybos nariai: Zita Vasiliauskienė (sekretorė), Albinas Kisielis, Juozas Leščinskas, Vida Paškauskienė, Vytautas Adamkevičius, Vytautas Valikonis, Nijolė Adamkevičienė, Juozas Valikonis. Abiejų tarybų pirmininkas – klebonas kun. Gediminas Jankūnas.

Per pirmą bendrą posėdį klebonas priminė priesaikos, kurią nariai atliko bazilikoje, prasme; peržvelgė Panevėžio vyskupijos parapijų Pastoracinių ir Ekonominių tarybų statutus, kurie buvo išdalinti nariams prieš dvi savaites; padėkojo naujiems nariams už sutikimą dalyvauti tarybų veikloje ir įteikė nario pažymėjimus.

Tikėkime, kad naujieji tarybų nariai nesigėdys gerumo ir padės dvasiniam vadovui rūpintis parapijos sielovadine veikla ir ūkiniais reikalais. Gebėjimus dirbti grupelėmis jie jau išbandė: beveik visi įsitraukė į senų metų palydėjimo ir naujų sutikimo šventės organizavimą.

STEBUKLINGAS ŽVILGSNIS

*Ji pažvelgė man į akis
Ir ilgesiu nugirdė...
Dabar nemiegu per naktis –
Man pakerėjo širdį...*

*Einu kreivais laukų keliais,
Prisiglaudžiu prie beržo...
Aplinkui saulė spinduliais
Gėles varsom nudažo...*

*Aš Tau priskinsiu tų gėlių,
Padėsiu jas ant lango –
Tave tik vieną aš myliu
Ir Tavo vardą brangų...*

*Ir dirbti norisi geriau,
Tėvynei būt naudingas –
Man dar gyventi daug linksčiau –
Koks žvilgsnis Stebuklingas!!!...*

Vincas Steponavičius

Ištrauka iš Michael White ir Tom Corcoran knygos „Katalikiškos parapijos istorija. ATSTATYK: tikinčiųjų pažadinimas, prarastųjų paieška, pastangos, kad Bažnyčia būtų reikšminga“

..... Knygos pradžia ankstesniuose laikraščio numeriuose

4. Karas danguje

Nieko nėra sunkiau suvaldyti, pavojingiau sukontroliuoti ar labiau nenuspėjamo sėkmėje negu imtis vadovauti naujų dalykų pristatymui. (Nikolas Makiavelis)

Kun. Michael: Labai gyvai prisimenu savo pirmąsias Kalėdų nakties Mišias Gimimo parapijoje. Kaip ir daug kur kitur, šios Mišios sutraukia didžiausią minią, tarp kurių nemažai svečių, naujai apsilankančių ar „nebažnytinių“ žmonių.

Giesmių vadovė, su kuria nenorėtum pyktis, kaip visada vėlavo ir buvo aiškiai nepasiruošusi, kuomet įsitaisė savo vietoje prie pulpito. Kai iš bažnyčios galo mojavau jai ranka, kad laikas pradėti, per mikrofoną ji man piktai atrėžė: „Pradėsiu tada, kai būsiu pasiruošusi.“ Pasirodo, pasiruošimas reiškė ne Mišių pradžią, o, mano dideliame nustebimui, jos septynmetės dukros serenadą su smuiku.

Kai pagaliau pradėjome, jaučiau, kad kažkas vis dėlto ne taip, ir užtruko šiek tiek laiko, kol supratau kas. Spėkite, kas sėdėjo pirmose eilėse? Aukų rinkėjai ir jų šeimos. Kaip vėliau sužinojau, tai buvo jų metinė tradicija: per Kalėdas ir Vėlykas parodyti, kad ir jie yra katalikai. Kuomet atėjo rinkliavos laikas, nuo altoriaus paprašiau pagalbos, ir esantieji gale svečiai, o ne tikrieji aukų rinkėjai, man padėjo.

Po Mišių prieangyje prie manęs priėjo viena iš mūsų Eucharistijos dalintojų. Ji šaukė man į veidą: „Mano kraujas užverda matyti TAI bažnyčioje!“ TAI, pasirodo, buvo jaunas vaikinukas, apsirengęs treningais, tatuiruotas, su auskaru ausyje ir labai įdomios spalvos plaukais. Visi, įskaitant ir tą jaunuolį, girdėjo šį jos priekaištą. Linksmų šventų Kalėdų visiems ir labanaktis! Mūsų bažnyčios tarnautojų žinia

visiems buvo aiški – čia yra JŲ bažnyčia, ir Kalėdų nakties Mišios yra tik dėl JŲ.

Kai kurie bažnytiniai žmonės labiau rūpinasi savimi nei kitais pražuvusiais žmonėmis. Bet Gimimo parapijoje buvo dar kitaip: ne tik kad jiems kiti nerūpėjo, bet tais kitais jie išvis nesirūpino. Tose kalėdinėse Mišiose apsilankantiems mūsų bažnyčioje jie sakė: „Jūs čia nepriklausote, ir mes nenorime, kad priklausytumėte.“ Nenuostabu, kad po tokios patirties niekas iš naujai atėjusių nenorės pasilikti mūsų bažnyčioje.

Tai gali būti giliai įaugę dalykai, ir jų palietimas, nekalbant jau apie pakeitimą, yra daugiau negu sunku – tai yra pavojinga! Pasirodo, išpildyti Jėzaus mums duotą misiją tikrai yra pavojingas reikalas.

PAVOJINGAS DALYKAS

Yra lengva ir įdomu dalyvauti konferencijose, skaityti įvairias knygas, ką ir kaip reikia daryti, ar tiesiog sėdėti ir kalbėtis apie tai, ką reikia daryti, tačiau viskas pasikeičia, kai pradedi ką nors daryti.

Net nenutuokėme, į kokių konfliktų sezoną ruošiamės įžengti.

Sunku skirti dėmesį tiems, kurių nėra (kaip pražuvusieji). Kitas autorius tai pasako geriau negu mes: „Žmonės, kuriuos turime pasiekti, nėra šalia, kad galėtume žinoti, ko jiems reikia. Žmonės, kurie nesijaučia laukiami, nėra šalia, kad pasakytų kodėl. Vargšai, kurie nesijaučia mūsų bažnyčioje kaip

namuose, tiesiog ir lieka užribyje“ (Robert S. Rivers).

Bet taip pat yra ir kitų priežasčių, kodėl parapijos nesiima evangelizacijos.

- Ištekčiai yra riboti ir visiškai išnaudoti.
- Visi parapijoje yra užsiėmę; pražuvusiųjų paieška nėra nė vieno darbo apraše, ir visuomet yra kokia nors kita problema ar koks kitas renginys, kuris suėda bet kokią atliekamą laiką, kurį turi darbuotojai ir savanoriai.
- Pražuvusieji mus įžeidžia. Bažnytiniai žmonės draugauja su bažnytiniais žmonėmis. Mes panašiai mąstome, leidžiame laiką kartu, dalinamės tomis pačiomis vertybėmis. Bendrauti su žmonėmis, kurie mums nepriklauso, pareikalauja daug daugiau pastangų.
- Yra nepatogu ir nedrąsu tai daryti. Daugelis šiandienų katalikų neturi jokių įgūdžių ar strategijos: jie nežino, koku keliu eiti, kad tai pasiektų. Ir tai, ką panašaus matėme kitose religijose, galėjo pasirodyti nepatrauklu ar net užgaulu.
- Daug katalikų nebetiki pragaro tikrove, todėl ar yra skirtumas, jei kas pažįsta Kristų? Nesvarbu, kad kai kurių žmonių gyvenimas jau šiandien yra „gyvas pragaras“.
- Galbūt svarbiau už visa kita buvo tai, kad užmiršome

desperatišką išgelbėtojo poreikį mums patiems. Tad lengva užmiršti, kad kažkam kitam irgi reikia išgelbėtojo.

Visa tai yra priežastys, kodėl neužsimame evangelizacija, netgi *nebandome*. Bet yra priežastis, kodėl

žmonės *nustoja* evangelizuoti, kodėl jie mėgina, o paskui pasiduoda, kodėl jiems nesiseka, jie perdega ar nuliūsta, kodėl jie viską meta ir palieka.

Pagalvokite apie tai. Žmonės, kurie neina į jūsų parapiją, niekada ja ir nesiskųs. Jie nelįs jums į akis išsiaiškinti, ką darote, kad patenkintumėte jų

poreikius. Jie nesikreips į vyskupijos kurią tikrindami jūsų pasišventimą ar tikėjimo grynumą. Lygiai taip pat, niekas iš vyskupijos vadovų nepaskambins ir nepasakys: mes sulaukėme skambučio iš jūsų parapijiečio, kuris sakė, kad norėtų lankyti jūsų bažnyčią, bet pasigenda joje prasmingos žinios ir malonios aplinkos. Neišvengiamai vyskupijos įstaigos tvarkosi su rūpesčiais iš vidaus, o ne iš išorės.

Niekuomet nebūsi kritikojamas ar nubaustas, kad neevangelizuoji. Iš kitos pusės, kuomet pradėsi tai daryti, kuomet pradėsi kažką keisti, žmonės, kurie yra susirūpinę savo pastovumu, pradės skųstis. Nors ką nors pakeisk bažnytinėje aplinkoje, ir kritika, priekaištai plauks vedini galingų emocijų. Ir jeigu pradėsi klibinti bažnytinį žmones ir ieškoti pražuvusių – kraujas neišvengiamas.

Nesupraskite mūsų klaidingai. Tuo metu dar tikrai nežinojome, ką darome. Nesupratome, kokia yra mūsų strategija, beveik neturėjome personalo ar savanorių, o tie, kuriuos paveldėjome, jau seniai buvo mus palikę. Finansai vis dar buvo tokie pat „skrumni“, bet kilo grėsmė ir juos prarasti, kuomet suerzinome tuos, kurie mus nors tiek rėmė.

Bet didžiausia mūsų problema buvo, kad neturėjome savo veikimo patikimumo istorijos. Siūlėme naujus dalykus, kurių dauguma nebuvo patikrinti mūsų kultūriniam kontekste. Kas galėjo tikėti, kad mūsų „naujos“ idėjos yra teisingos ir kad jos veiks. Jos *atrodė* klaidingos daugeliui žmonių, todėl *buvo* neteisingos, ar ne?

Kun. Michael: *Tą man skausmingai teko suprasti, kuomet vienas iš didžiausių mūsų aukotojų, didelės tarptautinės korporacijos viceprezidentas pasiprašė susitikti. Jis man labai nuoširdžiai pasakė, kad jeigu aš nenusiraminsiu ir nepaliksiu visko ramybėje, jis nustos aukoti. Jis taipogi paaiškino man, kad pokyčiai labai pavojingi ir šiuo atveju visiškai nereikalingi. Ilgainiui jis nustojo aukoti. Bet likimo ironija buvo ir tai, kad jo korporacija pradingo kitoje didesnėje korporacijoje, kuri buvo lankstesnė ir geriau prisitaikiusi prie besikeičiančių rinkos sąlygų.*

..... Tęsinys kitame numeryje

Nuoširdžiai sveikiname buvusį ilgametį parapijos ganytoją kan. Petrą Budriūną, švenčiantį 80 metų jubiliejų. Meldžiame Dievo palaimos, sveikatos ir Švč. Mergelės Marijos globos.

Krekenavos ir Vadaktėlių parapijiečiai

2014 metų gruodžio mėnesio Krekenavos, Upytės ir Vadaktėlių parapijų pajamos

Rinkliavos	Krekenavos, Lt/€	Upytės, Lt/€	Vadaktėlių, Lt/€
Sekmadienio rinkliava Caritui (12-07)	585,- / 169,43	160,- / 46,34	-
Sekmadienio rinkliava (12-14)	362,- / 104,84	291,- / 84,28	-
Atlaidų rinkliava (12-15)	1254,- / 363,18	-	-
Sekmadienio rinkliava (12-21)	826,- / 239,23	258,- / 74,72	-
Kalėdų nakties rinkliava (12-24)	3483,- / 1008,75	-	-
Kalėdų ryto rinkliava (12-25)	1065,- / 308,45	1170,- / 338,86	234,- / 67,77
Sekmadienio rinkliava (12-28)	468,- / 135,54	256,- / 74,14	-

PAMALDŲ LAIKAS

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje

Sekmadeniais, šeštadieniais 12:00
 Atlaidų 15-omis mėn. dienomis 10:00, 12:00
 Antradieniais – ketvirtadieniais 8:00
 Penktadieniais 12:00 ir 17:00 (jaunimo šv. Mišios)

Upytės Šv. Karolio Boromiejaus bažnyčioje

Sekmadeniais 10:00

Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje

Vasario 1 d. 14:00

Krekenavos slaugos ligoninėje

Pirmajais mėn. penktadieniais 15:00

Švenčiausiojo Sakramento adoracija Bazilikoje:
 pirmąjį mėn. sekmadienį 9–12 val.,
 atlaidų 15-ą mėn. dieną 11–12 val.

Ateikite, pažarbinsime Viešpatį!

Trečiadieniais 18 val. parapijos namuose
 vyksta **Šventojo Rašto studijos**. Kviečiame
 visus į gilesnį Dievo žodžio pažinimą!

Sudėtine intencija šv. Mišios už mirusiuosius
 aukojamos ketvirtadieniais 8 val. (aukų dėžutė
 dešinėje pusėje prie Jėzaus Širdies statulos).

Penktadieniais po 12 val. šv. Mišių parapijos
 namuose renkami „brandaus jaunimo“ klubas.
 Kviečiame prisijungti!

Marijos Legiono narių susirinkimai
 vyksta šeštadieniais po 12 val. šv. Mišių.
 Kviečiame dalyvauti.

2014 M. GRUODĮ SUSITUOKUSIEJI

Krekenavos parapijoje:
 Sigitas Urbonas ir
 Vilma Sirotavičienė

Sveikiname!

2014 M. GRUODĮ IŠKELIAVUSIEJI Į AMŽINYBĘ

Krekenavos parapijoje:

Vladimiras Švedas, 44 m.
 Česlovas Ribokas, 75 m.
 Antanas Ramoškevičius, 64 m.

Prisiminkime
 Juos maldose.

KONTAKTAI

Klebonas kun. Gediminas Jankūnas

Klebonijos raštinė

Bažnyčios g. 18, Krekenava, 38306 Panevėžio r. sav.
 tel.: +370 620 20989, (45) 59 32 58
 www.krekenavosbazilika.lt
 el. paštas: krekenavosbazilika@gmail.com
 sąsk. nr. LT457300010002378753
 įm. kodas 191260418

Raštinės darbo valandos

I ir VII nedirba
 II–VI 9:00–15:00

Parapijos referentė ir vargonininkė

Rita Juozėnaitė, tel. +370 656 39249

Krekenavos parapijos zakristijonas

Algirdas Pogūžinskas, tel. +370 620 66136

Krekenavos parapijos religinio ugdymo vadovė

Svajonė Lapiniauskienė, tel. +370 615 53708

Krekenavos Caritas vadovė, „Vilties“ salės administratorė

Akvelina Pogūžinskienė, tel. +370 611 88035

Krekenavos M. Antanaičio gimnazijos Aušrinės

draugovės „Skautų“ vadovė

mokytoja Ilona Dauderienė, tel. +370 616 05313

Marijos Legiono Prezidiumo pirmininkė

Aldona Juozapaitienė, tel. +370 616 05378

Krekenavos parapijos ūkvedys, Vadaktėlių zakristijonas

Kęstutis Lapiniauskas, tel. +370 622 10859

Upytės parapijos vargonininkė

Pranutė Adomaitienė, tel. (45) 570 616

Upytės parapijos zakristijonas

Juozas Jakubonis, tel. (45) 555 537

Upytės Caritas vadovė, šarvojimo salės administratorė

Janina Bagdanskienė, tel. +370 657 72094

Vadaktėlių bažnyčios prižiūrėtoja

Stasė Radzevičiūtė, tel. +370 617 33780

Ekstraordinariniai Komunijos dalintojai

Bazilikoje: Kęstutis Lapiniauskas

Nešti pas ligonius: Ramutė Valikonienė, Angelė Pranaitytė

Upytės bažnyčioje: Tadas Grybas

Informacija piligrimams.

Dėl apsilankymų bazilikoje prašome susitarti iš
 anksto paskambinus į klebonijos raštinę.

2014 M. GRUODĮ PAKRIKŠTYTIEJI

Krekenavos parapijoje:

Austėja Salomėja Mikulskytė

Upytės parapijoje:

Ulėja Felicita Puzdnekaitė

2014 metų parapijų statistiniai duomenys

	Krekenava	Upytė	Vadaktėliai
Pakrikštytieji	53	19	4
Priėmė I Šv. Komuniją	33	-	1
Priėmė Sutvirtinimo sakramentą	-	2	-
Susituokusios poros	27	3	-
Palaidota	53	17	2

Laikraštėlį leidžia redakcinė kolegija už parapijiečių aukas. Dėkojame už Jūsų paramą! Kitą numerį numatoma išleisti
 iki vasario 15 d. Laikraščelio el. pašto adresas: bazilikoslaikrasciui@gmail.com, laukiame Jūsų straipsnių!